

Határozatok Tára

T-125/22. sz. ügy

**RT France
kontra
az Európai Unió Tanácsa**

a Törvényszék ítélete (nagytanács), 2022. július 27.

„Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánumok által biztosított tartalmak vonatkozásában a sugárzás ideiglenes tilalma és a műsorszolgáltatási engedélyek felfüggesztése – A korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékére való felvétel – A Tanács hatásköre – Védelemhez való jog – Meghallgatáshoz való jog – A véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága – Arányosság – A vállalkozás szabadsága – Az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma”

1. *Intézmények jogi aktusai – Határozatok – A közös kül- és biztonságpolitikára (KKBP) vonatkozó különös rendelkezések – Az Uniónak a KKBP területén fennálló hatásköre – Terjedelem – Az egyének jogi helyzetét közvetlenül módosító intézkedéseket előíró határozatok – Bennfoglaltság – A korlátozó intézkedések céljának a Tanács általi meghatározása – Bizonyos médiaorgánumok tartalmi sugárzásának az ideiglenes felfüggesztése – Megengedhetőség – Szankciók elfogadására vonatkozó, nemzeti közigazgatási hatóságra ruházott hatáskör – Hatás hiánya (EUSZ 3. cikk, (5) bekezdés, EUSZ 21., EUSZ 23. cikk, EUSZ 24. cikk, (1) bekezdés, EUSZ 25., EUSZ 28. és EUSZ 29. cikk; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat)*

(lásd: 49–54., 57. pont)

2. *Európai uniós jog – Elvek – Védelemhez való jog – A hatékony bírói jogvédelemhez való jog – Korlátozó intézkedések – A meghozott határozatokat igazoló egyedi és különös okok közlésének kötelezettsége – Az ilyen intézkedések elfogadását megelőző meghallgatáshoz való jog – Korlátozások – Feltételek (Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés, a) pont, és 48. cikk, (2) bekezdés)*

(lásd: 75–79. pont)

3. *Európai uniós jog – Elvek – Védelemhez való jog – A hatékony bírói jogvédelemhez való jog – Az ukrajnai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánumok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – Személy vagy szervezet nevének az említett korlátozások által érintett személyek és szervezetek jegyzékébe*

való felvételére vonatkozó első határozat – Célkitűzések – Kivételes körülmények – Sürgősség – A Tanácsnak a terhelő bizonyítékok közlésére vonatkozó kötelezettsége

Hiány

(EUSZ 3. cikk, (1) és (5) bekezdés, EUSZ 21. cikk, (1) bekezdés és (2) bekezdés, a) és c) pont; az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk, (2) bekezdés, a) pont, és 52. cikk, (1) bekezdés; (KKBP)2022/351 tanácsi határozat, melléklet; 2022/350 tanácsi rendelet)

(lásd: 80., 81., 85–88., 92. pont)

4. *Európai uniós jog – Elvek – Védelemhez való jog – A hatékony bírói jogvédelemhez való jog – Az ukrajnai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánumok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – Terhelő bizonyítékok közlésének kötelezettsége – Terjedelem – A jogi aktusnak a jogsértéssel kapcsolatos esetleges eljárási kihatás bizonyításától függő jogellenessége – A jogsértésre hivatkozó személyre háruló bizonyítási teher – Az uniós bíróságra háruló vizsgálati kötelezettség*
((KKBP) 2022/351 tanácsi határozat, melléklet; 2022/350. tanácsi rendelet, melléklet)

(lásd: 82., 93., 94. pont)

5. *Intézmények jogi aktusai – Indokolás – Kötelezettség – Terjedelem – Az ukrajnai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánumok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – Az említett intézkedést igazoló különös és konkrét tényezőknek az indokolásban való azonosítására vonatkozó kötelezettség – Az érintett előtt ismert, olyan összefüggésben meghozott határozat, amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését – Rövidített indokolás megengedhetősége (EUMSZ 296. cikk, második bekezdés; az Európai Unió Alapjogi Chartája, 11. cikk, 41. cikk, (2) bekezdés, c) pont, és 52. cikk, (1) bekezdés; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat, melléklet; 2022/350 tanácsi rendelet, melléklet)*

(lásd: 102–105., 109., 111–115. pont)

6. *Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánumok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – A véleménynyilvánítás szabadságához való jog korlátozása – Megengedhetőség – Feltétel – Törvényben előírt korlátozás – Fogalom – Az uniós jogban világos és előrelátható jogalappal rendelkező, általános hatályú jogi aktusok – Bennfoglaltság*
(EUSZ 29. cikk; EUMSZ 215. cikk; az Európai Unió Alapjogi Chartája, 11. cikk és 52. cikk, (1) bekezdés; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat; 2022/350 tanácsi rendelet)

(lásd: 145–147., 149–152. pont)

7. *Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánumok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – A véleménynyilvánítás szabadságához való jog*

korlátozása – Megengedhetőség – Feltétel – A véleménynyilvánítás szabadságához való jog lényeges tartalmának tiszteletben tartása – Fogalom – Ideiglenes és visszafordítható jellegű, önmagában e szabadságot nem veszélyeztető jogi aktusok – Bennfoglaltság
(az Európai Unió Alapjogi Chartája, 11. cikk, és 52. cikk, (1) bekezdés; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat, (10) preambulumbekkezdés és 9. cikk)

(lásd: 154–157., 159. pont)

8. *Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – A véleménynyilvánítás szabadságához való jog korlátozása – Megengedhetőség – Feltétel – Az Unió által ilyenként elismert általános érdekű célkitűzés követése – Fogalom – Az Unió közrendjének és közbiztonságának védelme – A nemzetközi béke és biztonság megőrzése – Bennfoglaltság*
(EUMSZ 3. cikk, (1) és (5) bekezdés, és EUSZ 21. cikk, (2) bekezdés, a) és c) pont; az Európai Unió Alapjogi Chartája, 11. és 52. cikk, (1) bekezdés; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat, (1)–(10) preambulumbekkezdés; 2022/350 tanácsi rendelet, (1)–(10) preambulumbekkezdés)

(lásd: 161–163., 166., 167. pont)

9. *Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – A véleménynyilvánítás szabadságához való jog korlátozása – Megengedhetőség – Feltétel – Az arányosság elvének tiszteletben tartása – Megsértés – Hiány*
(az Európai Unió Alapjogi Chartája, 11. cikk, és 52. cikk, (1) bekezdés; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat; 2022/350 tanácsi rendelet)

(lásd: 186., 188., 191., 193–195., 197–202., 206., 211–213., 215. pont)

10. *Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – A vállalkozás szabadságának korlátozása – Megengedhetőség – Feltételek – Megsértés – Hiány*
(az Európai Unió Alapjogi Chartája, 11. cikk, és 52. cikk, (1) bekezdés; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat; 2022/350 tanácsi rendelet)

(lásd: 219–228., 230. pont)

11. *Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések – Bizonyos médiaorgánok tartalmi sugárzásának az ideiglenes tilalma – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve – Tárgyi hatály – A részvények harmadik állambeli jogi személy általi birtoklása – Kizártság – A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése – Hiány*
(EUSZ 6. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés; EUMSZ 18. cikk, első bekezdés; az Európai Unió Alapjogi Chartája, 21. cikk, (2) bekezdés, és 52. cikk, (1) és (7) bekezdés; (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat; 2022/350 tanácsi rendelet)

(lásd: 235., 236., 238–242. pont)

Összefoglalás

Az Oroszországi Föderáció (a továbbiakban: Oroszország) által Ukrajnával szemben 2022.február 24-én elkövetett katonai agressziót követően az Európai Unió Tanácsa Oroszországgal szemben a korlátozó intézkedések több „csomagját” fogadta el. Ezek az intézkedések kiegészítik azokat a korábbi intézkedéseket, amelyeket a Tanács 2014 óta ezen államnak az ukrajnai helyzetet destabilizáló tevékenységére tekintettel,¹ valamint a Krímnek és Szevasztopol városnak a jogellenes annektálására válaszul² fogadott el.

A Tanács ebben az összefüggésben fogadta el 2022. március 1-jén a 2022/351 határozatot³ és a 2022/350 rendeletet⁴ (a továbbiakban: megtámadott jogi aktusok) abból a célból, hogy ideiglenesen megtiltsa az Ukrajnával szembeni katonai agressziójának támogatása érdekében Oroszország által az Unióban és a szomszédos országokban folytatott, a civil társadalmat célzó propagandatevékenységet, amelyet az ellenőrzése alatt álló bizonyos médiaorgánumokon keresztül folytatnak, mivel az ilyen tevékenységek fenyegetést jelentenek az Unió közrendjére és biztonságára nézve. Ennek keretében az Európai Unióban letelepedett valamennyi gazdasági szereplő számára tilos a megtámadott jogi aktusok mellékleteiben felsorolt jogi személyek, szervezetek és szervek által előállított tartalmak sugárzása.⁵

A felperesnek, az RT France-nak a nevét felvették a megtámadott jogi aktusok mellékletében szereplő szervezetek jegyzékébe. E Franciaországban letelepedett, egyszemélyes egyszerűsített részvénytársaság tematikus csatornák szerkesztésével foglalkozik. A felperes alaptőkéje teljes mértékben az oroszországi föderációbeli, tőkével nem rendelkező önálló nonprofit egyesület, a moszkvai (Oroszország) székhelyű ANO „TV Novosti” egyesület tulajdonában áll. A felperes a megtámadott jogi aktusok megsemmisítését kérte azzal az indokkal, hogy megsértették a védelemhez való jogát, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságához való jogát, valamint a vállalkozás szabadságához való jogát. Hivatkozott továbbá a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére is. Ezenfelül kétségbe vonta a Tanácsnak a szóban forgó jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörét.

¹ Az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2014. július 31-i 2014/512/KKBP tanácsi határozat (HL 2014. L 229., 13. o.).

² Az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések miatt korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló, 2014. március 17-i 2014/145/KKBP tanácsi határozat (HL 2014. L 78., 16. o.).

³ Az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat módosításáról szóló, 2022. március 1-jei (KKBP) 2022/351 tanácsi határozat (HL 2022. L 65., 5. o.).

⁴ Az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 833/2014/EU rendelet módosításáról szóló, 2022. március 1-jei (EU) 2022/350 tanácsi rendelet (HL 2022. L 65., 1. o.).

⁵ A 2014/512/KKBP határozat 4g. cikke a következőképpen rendelkezik: „(1) Tilos a gazdasági szereplők számára a IX. mellékletben felsorolt jogi személyek, szervezetek vagy szervek által biztosított bármely tartalom sugárzása, illetve a sugárzás lehetővé tétele, elősegítése vagy a sugárzáshoz egyéb módon történő hozzájárulás, ideértve a bármely módon, így például – akár új, akár előre telepített – kábelben, műholdon, IPTV-n, internetszolgáltatókon, internetes videomegosztó platformokon vagy alkalmazásokon keresztül történő átvitelt vagy terjesztést.

(2) A IX. mellékletben felsorolt jogi személyekkel, szervezetekkel vagy szervekkel kapcsolatos minden műsorszórási engedélyt, illetve engedélyezési, átvitelt és terjesztési megállapodást fel kell függeszteni.”

A Törvényszék nagytanácsban eljárva, gyorsított eljárást követően,⁶ amely mellett hivatalból döntött, első alkalommal határoz a Tanács által az audiovizuális tartalmak sugárzásának megtiltása érdekében elfogadott korlátozó intézkedésekről. E tekintetben a Törvényszék emlékeztet a Tanács azon hatáskörére, amelynek keretében az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája (KKBP) keretében ilyen intézkedéseket fogadhat el, és határoz többek között a védelemhez való jog tiszteletben tartásáról, valamint az audiovizuális médiaorgánumokat megillető, véleménynyilvánítási szabadsághoz való jog gyakorlásának az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 52. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételekre tekintettel fennálló korlátairól.

A Törvényszék álláspontja

Először is a Tanácsnak a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskörét érintően a Törvényszék megállapítja, hogy az Európai Unióról szóló Szerződés releváns rendelkezései értelmében az Unió hozzájárul a nemzetközi „békéhez, a biztonsághoz”⁷, és a Tanácsot ehhez megilleti annak jogköre, hogy „határozatokat fogad[jon] el, amelyek meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus természetű kérdéshez”⁸. A Törvényszék megállapítja, hogy az Uniónak a KKBP területén fennálló hatásköre a külpolitika minden területére és az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdésre kiterjed,⁹ és az Unió nemzetközi szintű fellépése többek között a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogok egyetemes és oszthatatlan voltát, az emberi méltóság tiszteletben tartását, az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartását hivatott elősegíteni.¹⁰ Mivel az „Unió álláspontjának” a fogalmát szélesen kell értelmezni, az ilyen álláspontok az egyének jogi helyzetét közvetlenül módosító intézkedéseket előíró határozatok formáját is ölthetik, amint azt megerősíti az EUMSZ 275. cikk második bekezdésének szövege.¹¹ A Tanács tehát a megtámadott határozat elfogadásával a Szerződések által a KKBP-re vonatkozó rendelkezések alapján az Unió számára biztosított hatáskört gyakorolta.

E tekintetben a Törvényszék hangsúlyozza, hogy az a körülmény, hogy a nemzeti közigazgatási hatóságok – mint Franciaországban az Autorité de régulation de la communication audiovisuelle et numérique (audiovizuális és digitális hírközlési szabályozó hatóság [Arcom]) – hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy szankciókat fogadjanak el a szóban forgó audiovizuális szervezetekkel szemben, nem ellentétes a Tanács említett hatáskörével, mivel az e hatóságok számára biztosított hatáskör nem ugyanazon értékeken alapul, és nem ugyanazokat a célokat követi. Ezen utóbbiak ugyanis nem tudják ugyanazokat az eredményeket biztosítani, mint a Tanácsnak az Unió egész területén történő olyan egységes és azonnali beavatkozása, mint amelyre a KKBP keretében kerül sor.

⁶ Ezen eljárást a Törvényszék eljárási szabályzata 151. cikkének (2) bekezdése szerint folytatták le. A Törvényszék elnöke korábban a 2022. március 30-i végzésével (RT France kontra Tanács, T-125/22 R, nem tették közzé, EU:T:2022:199) elutasította a felperes által benyújtott ideiglenes intézkedés iránti kérelmet.

⁷ Az EUSZ 3. cikk (5) bekezdése.

⁸ Az EUSZ 29. cikk.

⁹ Az EUSZ 24. cikk (1) bekezdése.

¹⁰ Az EUSZ 21. cikk (1) bekezdése.

¹¹ Az EUMSZ 275. cikk második bekezdése: „[...] az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az Európai Unióról szóló szerződés 40. cikke betartásának ellenőrzése, valamint a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés V. címének 2. fejezete alapján a természetes vagy jogi személyekre vonatkozóan elfogadott korlátozó intézkedéseket előíró határozatok jogszerűségének felülvizsgálatára irányuló, e szerződés 263. cikkének negyedik albekezdése alapján hozzá benyújtott keresetek tekintetében.”

Ami az alapvető jogoknak a felperes által hivatkozott megsértését illeti, a Törvényszék megjegyzi, hogy a Charta 52. cikke (1) bekezdésének előírásai szerint ezek nem abszolút jogok, és korlátozhatóak, amennyiben az érintett korlátozásokat törvény írja elő, azok tiszteletben tartják a szóban forgó alapvető jog lényeges tartalmát, valamint az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett azok szükségesek és az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket szolgálnak.

Így a védelemhez való jog és többek között a meghallgatáshoz való jog megsértését illetően a Törvényszék a KKBP célkitűzéseire tekintettel megjegyzi, hogy a szóban forgó intézkedések rendkívüli sürgősség jellemezte, rendkívüli kontextusba illeszkednek, amelyben a helyzet gyors súlyosbodása megnehezítette a konfliktus kiterjedésének megelőzésére irányuló korlátozó intézkedések bármilyen formában történő kiigazítását. Ezenfelül az úgynevezett hibrid fenyegetésekkel – köztük a dezinformációval – szembeni fellépésre vonatkozó stratégia keretében a felpereshez hasonló, az orosz állami költségvetés által finanszírozott és ezen ország – az agresszor ország – vezetésének közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt álló médiaorgánumokra alkalmazandó korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó követelmény, mivel ezen médiaorgánumokat folyamatos és összehangolt dezinformációra, valamint a tények manipulálására irányuló tevékenység forrásának tekintették, a fegyveres konfliktus kezdetét követően az európai társadalmon belüli demokratikus vita integritásának megőrzése érdekében kényszerítővé és sürgőssé vált. A megtámadott jogi aktusok elfogadásának teljességgel kivételes összefüggéseire, az e jogi aktusok által követett célkitűzésre és az azokban előírt korlátozó intézkedések hatékonyságára tekintettel a Törvényszék megállapítja, hogy az uniós hatóságok ezért nem voltak kötelesek a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való első felvételét megelőzően a felperest meghallgatni, és ebből következően nem került sor a felperes meghallgatáshoz való jogának megsértésére.

Ezt követően a Törvényszék a véleménynyilvánítási és tájékozódási szabadsághoz való jog¹² megsértését érintően először is az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélezési gyakorlatának az e területen kidolgozott elveire emlékeztet.¹³ Így, tekintettel arra, hogy a média milyen befolyással bír a modern társadalomban, az újságíróknak a közérdekű kérdésekkel kapcsolatos információk közléséhez való joga védelmet élvez, ha az újságírók jóhiszeműen, pontos tények alapján járnak el, és az újságírói etika tiszteletben tartása mellett „megbízható és pontos” információkkal szolgálnak, a felelős újságírás elveit tiszteletben tartva. A szóban forgó korlátozó intézkedések arányosságának vizsgálatát illetően e tekintetben figyelembe kell venni azt, hogy az audiovizuális média sokkal közvetlenebb és erőteljesebb hatásokkal bír, mint a nyomtatott sajtó. A Törvényszék azt is megjegyzi, hogy a jelentős védelmet igénylő, közérdekű kérdésekhez kapcsolódó nyilatkozatokkal ellentétben az erőszakot, a gyűlöletet, az idegengyűlöletet vagy az intolerancia más formáit védő vagy igazoló nyilatkozatok általában nem részesülnek védelemben, így különös figyelmet kell fordítani az alkalmazott kifejezésekre, valamint terjesztésük kontextusára.

A Charta 52. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeket vizsgálva a Törvényszék ezt követően megjegyzi, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedéseket többek között „törvény” írta elő abban az értelemben, hogy azokat olyan jogi aktusokba foglalták, amelyek többek között általános hatályúak, és az uniós jogban egyértelmű joggal rendelkezők,¹⁴ és azok a felperes cselekményei tekintetében előre láthatóak voltak. Az Unió által elismert, általános érdekű célkitűzés megvalósítására vonatkozó feltétel is teljesül. A szóban forgó korlátozó intézkedésekkel

¹² A Charta 11. cikke.

¹³ Lásd erre vonatkozóan többek között: EJEB, 2015. április 5-i NIT S.R.L. kontra Moldova ítélet (CE:ECHR:2022:0405JUD 002847012, 178–182. pont; EJEB, 2015. október 15., Perinçek kontra Svájc ítélet, CE:ECHR:2015:1015JUD 002751008, 197., 205., 206. és 230. pont).

¹⁴ Nevezetesen a megtámadott határozatot illetően az EUSZ 29. cikk, a megtámadott rendeletet illetően pedig az EUMSZ 215. cikk.

ugyanis a Tanács a szóban forgó propagandakampány által veszélyeztetett uniós közrend és közbiztonság védelmére, valamint az orosz hatóságokra történő nyomásgyakorlásra irányuló kettős célt követ annak érdekében, hogy azok véget vessenek az Ukrajnával szembeni katonai támadásnak.

A Törvényszék egyébiránt úgy véli, hogy a Tanács jogosan állapíthatta meg, hogy a különböző előterjesztett bizonyítékok olyan kellően konkrét, pontos és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesét képezik, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a felperes a megtámadott jogi aktusok elfogadása előtt aktívan támogatta az Oroszország által Ukrajnával szemben folytatott politikát, és a szóban forgó katonai agressziót igazoló információkat terjesztett, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy jelentős és közvetlen fenyegetést jelentsenek az Unió közrendjére és biztonságára nézve. E tekintetben úgy véli, hogy a felperes által előterjesztett bizonyítékok nem bizonyítják, hogy a felperes összességében véve kiegyensúlyozottan kezelte a folyamatban lévő háborúval kapcsolatos információkat.

Végezetül a szóban forgó érdekek mérlegelésével összefüggésben a Törvényszék hangsúlyozza, hogy a szóban forgó információ kezelése nem részesülhet a Charta 11. cikke által a sajtószabadságnak biztosított fokozott védelemben. E tekintetben figyelembe kell venni az Egyesült Nemzetek által 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát (kihirdette: az 1976. évi 8.tvr.) is, amelynek nemcsak a tagállamok, hanem Oroszország is részese, és amely szerint „[m]inden háborús propagandát törvényben kell megtiltani”¹⁵. A Törvényszék az ügy rendkívüli kontextusára tekintettel megállapítja, hogy a felperes véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogának a szóban forgó korlátozásai arányosak az elfogadott intézkedésekkel elérni kívánt célokhoz képest.

Ezenfelül a vállalkozás szabadságának megsértésével kapcsolatban a Törvényszék azt is megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedések, mivel ideiglenesek és visszafordíthatók, nem sértik aránytalanul a felperes vállalkozási szabadságának lényeges tartalmát.

Végezetül, ami az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának a többek között a Charta 21. cikkének (2) bekezdésében előírt elvének a megsértését illeti, a Törvényszék rámutat arra, hogy azt az EUMSZ 18. cikk első bekezdésével¹⁶ összhangban kell alkalmazni, amely az uniós jog hatálya alá tartozó, olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben valamely tagállam állampolgárával szemben önmagában az állampolgársága miatt hátrányosan megkülönböztető bánásmódot alkalmaznak egy másik tagállam állampolgárához képest. A Törvényszék e tekintetben megállapítja, hogy abban az esetben, ha a felperessel az orosz részvényesei miatt állítólag hátrányos megkülönböztetést alkalmaztak, és emiatt a felperes kedvezőtlenebb bánásmódban részesült, mint az egyéb francia audiovizuális médiaorgánumok (amelyek nem állnak valamely harmadik országbeli szervezet általi, ugyanilyen típusú ellenőrzés alatt), az ilyen jellegű eltérő bánásmód nem tartozik az említett rendelkezés hatálya alá.

A fentiekre tekintettel a Törvényszék a keresetet elutasítja.

¹⁵ A 20. cikk (1) bekezdése.

¹⁶ Az EUMSZ 18. cikk (1) bekezdése: „A Szerződések alkalmazási körében és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.”